

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 121/Fascicle 3

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 13, 14 i 15 d'octubre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Debat sobre l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

5110

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda. Recomença la sessió.

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, el seu portaveu el Sr. Grosske té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si el president de la Cambra no m'ho ha de comptar en el temps ni com a intervenció, el primer que faria seria desitjar al Sr. Matas una ràpida recuperació del gripot que passeja.

A partir d'aquí s'han acabat les cortesies i comença la intervenció. Jo crec que hi va haver un moment en el discurs d'ahir, Sr. Matas, almanco supòs que a mi em quedarà molt de temps a la memòria, que és el moment en què vostè va dir que hi havia un estat d'opinió referit al fet que les Illes Balears van bé, un estat d'opinió que surava a les tertúlies, a les trobades d'amic, en el carrer..., i més o manco en aquells moments es va començar a sentir un soroll en aquesta cambra, que era precisament de gent que estava en el carrer i que precisament no mostrava la seva satisfacció sinó tot el contrari, i eren representants dels treballadors fixos discontinus, que és un col·lectiu molt important de la nostra comunitat, vostè ho sap, més de 30.000 persones, que estan en males condicions laborals, que volen millors prestacions socials i que se senten particularment decebuts -després entrarem en aquesta qüestió- per l'actuació del seu govern.

Jo crec que aquell moment simbolitza bastant bé aquesta imatge jo crec que una mica patètica que, almanco a mi, em va donar el seu discurs, un discurs que no acabava de tocar de peus a terra, un discurs que no semblava adonar-se dels problemes reals de la Comunitat, un discurs fet per una persona que no semblava tampoc tenir les solucions adequades a uns problemes que òbviament, en la mesura que no es veuen, no es poden solucionar, i, a més, el discurs d'una persona que no tenia ni voluntat política ni capacitat política per donar sortida a aquests problemes. És cert que vostè va fer una presentació de moltes coses que fa el seu govern, però, clar, el seu govern es gasta cada dia 200 milions de pessetes, festius inclosos, diumenges inclosos. 200 milions de pessetes diaris donen per fer moltes coses, però jo crec que en un debat d'aquestes característiques i en un discurs d'aquestes característiques el que s'ha de fer és plantejar problemes, marcar prioritats i veure si amb aquest ordre de prioritats s'estan realment solucionant o no els problemes que s'han detectat.

Però deia que vostè no em donava la impressió de tenir ni voluntat ni capacitat per donar sortida als problemes, i jo aquí tenc uns retalls de premsa relatius al tema de la moratòria urbanística, i aquests titulars diuen, 26 d'agost: "*Matas propone desclasificar planes aprobados para frenar el crecimiento*", "*Creo que no debe haber desarrollo nuevo en la costa de Baleares*"; dia 28 d'agost, dos dies després: "*Matas: el pacto urbanístico está por encima de intereses de partido*"; 29 d'agost: "*Matas tendrá que explicar al PP su propuesta de pacto urbanístico*"; Joan Verger advierte que la iniciativa tiene que discutirse primero en el partido, que se reúne el miércoles"; dia primer de setembre: "*Matas admite que el Govern no se plantea una moratoria urbanística. El president balear dice que no piensa hacer demagogia fácil*".

I més enllà d'això ens hem de deixar de titulars i anar a allò que és el seu discurs d'ahir, i vostè, en el discurs d'ahir, és a dir, el 13 d'octubre, el que planteja són dos tipus de mesures: reducció de places negociades per millorar el tractament de l'entorn i desclassificació allà on no hi ha demanda, allà on no hi ha demanda, i pagant, això sí, el preu de la desclassificació. Jo no sé qui li va escriure aquesta part del discurs però evidentment és l'enemic, és l'enemic qui li va escriure un doi d'aquestes característiques; això no és que sigui inútil, des del punt de vista del que teòricament es pretén, és que és un escàndol, això és perdre el seny; és a dir, que allà on no hi ha expectatives de desenvolupament urbanístic perquè el mercat no dóna de si, llavors vendrà el Govern balear a desclassificar i a pagar, a sobre, als promotors eventuals allò que el mercat i l'economia no els ha donat?; això és fortíssim i està escrit en el discurs. A mi m'agradaria que ho rectificàs, m'agradaria que ho rectificàs perquè és extraordinàriament fort.

D'aquí es treuen dues conclusions. La primera és que, efectivament, si qualche especulador urbanístic m'està escoltant jo li recoman que voti el Partit Popular, no trobarà altre defensor més lleial i amb més empenya que el Partit Popular, això està clar; jo crec que ningú no està disposat a fer el que vostè ahir va dir que estava disposat a fer en el seu discurs. I la segona és que l'anàlisi d'aquesta polèmica desfermada el mes d'agost i que ha acabat com ha acabat un cop que el *partido ha sido escuchado*, demostra que, efectivament, vostè representa un govern, com he dit jo en una altra ocasió, en llibertat vigilada, vostè no té capacitat política per dur endavant una determinada línia, i això no ens ha d'estranyar perquè, en definitiva, vostè està aquí per això, vostè està aquí per això, és a dir, vostè va sortir del número cinc de la candidatura del PP, com reiteradament i cruelment li recorda la Sra. Munar, per estroncar les tímides reformes polítiques que havia començat el Sr. Soler. Vostè està aquí perquè no canviïn les coses i, per tant, no el deixen, en la mesura que efectivament ho vulguin -a mi en realitat no m'interessa, el que m'interessen són els resultats- no el deixen canviar les coses.

En tot cas a mi el que m'interessa subratllar en aquest moment és que vostè, i això serà l'ànima de la meua intervenció, no està capacitat per afrontar quatre reptes que jo crec que té aquesta comunitat. Primer, l'orientació, efectivament, cap a un nou model econòmic i territorial; segon, l'avanç cap a una societat més igualitària i cohesionada; tercer, la moralització de la nostra vida política; i quart, la defensa de l'autogovern i dels interessos de les Illes Balears en el marc de l'Estat espanyol.

I abans de fer això -mir molt el rellotge perquè la intervenció és extraordinàriament curta per tot el que hauria de dir- vull fer una prèvia, una prèvia referida a la seva credibilitat com a polític i una prèvia referida a aquesta imatge que vostè té d'alumne aplicat que ve aquí sempre amb tots els deures fets i que fa una feïnada. Miri, això sincerament és que no és vera, no és vera; vostè reiteradament ha pujat a aquesta tribuna en aquests darrers dos anys i ens ha contat unes *troles* immenses, ens ha dit coses que després no s'han materialitzat en la realitat i això dona un caràcter molt relatiu a totes aquestes coses que ara ens diu que "farem i farem i posarem en el pressupost, i negociarem amb Madrid, etc., etc.", perquè ens ha dit massa vegades coses d'aquestes que després no han estat vera.

Ràpidament, perquè no tenc temps, reglament d'incompatibilitats. Jo li vaig recordar l'any 97, l'octubre, que no hi havia aquest reglament d'incompatibilitats. Vostè em contesta irritat en el *Diari de Sessions*: "Perdoni, la llei d'incompatibilitats, l'ha presentada el Partit Popular; està aprovada per aquest parlament a proposta del Partit Popular i ja li vaig anunciar ahir que el reglament estarà acabat immediatament". Octubre del 97; l'han vist passar, el reglament?, jo no. Efectivament, per major satisfacció dels cent alts càrrecs i personatges del seu propi partit que estarien afectats per aquest reglament.

Segona. Quan vostè parla de competències traspassades als consells insulars, per què oblida la coordinació de la protecció civil?, que està en el seu programa, també, i que no s'ha traspasat.

Sindicatura de Greuges i Sindicatura de Comptes; octubre del 96, dos anys, i encara unes paraules per dir que estan fent feina en la Sindicatura de Comptes i en la de Greuges i que aviat es presentarà a la Cambra una proposta consensuada. Fa dos anys i no l'hem vista passar. Què li deia n'Aznar a en Felipe a la campanya 96? Així, no?, quan deia mentidotes...; idò això és una cosa semblant.

Agència de col•locació, temes de col•locació. Estam a juny del 96: "Això passa per una agència de col•locació amb els mitjans humans, tècnics i telemàtics necessaris i amb el suport de planificació de la formació, una qüestió important des del punt de vista de les polítiques d'ocupació". Promesa de juny del 96, investidura. L'estam esperant. Fixos discontinus, aquells que es manifestaven aquí, l'any 97, octubre: "El Govern fa feina, és un compromís que volem assumir, que aquests estímuls també qualche dia es puguin aplicar als treballadors fixos discontinus perquè són fixos...", etc., etc., etc. Bé, què els va dir vostè ahir als fixos discontinus?, que hi ha dues meses constituïdes; i què vol?, que els fixos discontinus es mengin la mesa?, què vol que facin? Els fixos discontinus volen que vostès siguin conseqüents amb aquests compromisos.

Espais naturals, any 1997: "Estam a punt de presentar una proposta de gestió dels parcs naturals". L'estam esperant.

Pla de salut, entrevista amb el director general l'any 1997. El Pla de salut el calcula per a l'any 97 i ha d'emmarcar el de la sida, el de drogues i el salut mental, que espera que surtin l'estiu del 97. Bé, el de sida, estratègia de drogues i salut mental surten el 98, i el de salut, que els ha d'emmarcar tots tres, l'estam esperant encara.

Pla de transports, que està a punt, l'any 97: "En unes setmanes les senyores i senyors diputats coneixeran aquest pla que presentarà el conseller en aquesta cambra". Octubre del 97. Jo tenc una resposta de gener del 98, quan jo deman el pla de transport públic al Govern, que em diu: "En resposta a la pregunta informam que no es té la documentació escrita sol•licitada sobre el Pla de transport públic ja que s'està treballant". Quedaven un parell de setmanes, el gener encara s'està treballant... Encara no hem vist el Pla de transport públic. Bé, el Pla de carreteres; va haver de venir una sentència del Tribunal Superior de Justícia per explicar-nos que hi havia d'haver un pla de carreteres, que també vostè va anunciar com a cosa imminent. Pla d'immigració...

Hi ha tot un seguit d'incompliments, Sr. Matas. Per tant, vostè no ha vingut aquí, al final de la legislatura, al darrer debat de política general amb els deures fet i això jo crec que és important remarcar-li.

Segona qüestió i primera de les quatre que volia plantejar molt ràpidament: moralització de la política, moralització de la política. Moralitzar la vida política no és només no cometre delictes o passar el *consignazo* al grup de dir que aquí ningú no es mogui perquè no aguantam un escàndol més. Moralitzar la vida política és canviar sobretot el tarannà i la manera de comportar-se políticament, i jo la veritat és que quan mir el seu govern i el grup que li dona suport la veritat és que hi ha un terme castellà que no crec que tenguí equivalència en català que diu *derechona*, i jo veig la mateixa *derechona* de sempre, i no m'he de remetre als governs canyellistes ni a tots els escàndols que estan en la memòria de tots i que estan presents també en els escons i en el Grup Parlamentari Popular per argumentar això. No importa que em remunti excessivament lluny, em puc remuntar a fa 10 dies, quan per exemple veig una consellera del seu govern tocant a sometent en defensa de les llibertats perquè es toca la possibilitat de dur endavant una urbanització a Valldemossa, i em sona estrident, em sona estrany: és política urbanística, no és defensa de les llibertats. O quan veig, dies després, el Sr. Ferrer que va assimilant la lliçó afirmar "*que los especuladores tienen iguales derechos que los demás ciudadanos*". Jolín! "*Igual derecho que los demás ciudadanos*".

Avui mateix assistim a un altre espectacle de mal estil polític. Vostès han utilitzat la majoria absoluta per dir o per relegar el candidat socialista i portaveu del grup, relegar-lo fora dels diaris de demà. A mi em sembla malament, em sembla malament; per què?, perquè jo crec que, als ciutadans, els interessa la projecció mediàtica d'aquest debat, i utilitzar una qüestió d'horaris i mangarrufes i començar més tard per intentar que un determinat portaveu tenguí menor projecció mediàtica em sembla un mal estil polític i parlamentari.

Durant aquesta legislatura, no importa anar-se'n a governs anteriors, s'han bloquejat totes les iniciatives referides a comissions d'investigació. Poc després del debat de política general de l'any passat és quan vostè va muntar aquell número terrible amb aquella carta on explicava que no se consensuava la terna al Tribunal Superior de Justícia de Balears perquè el que s'havia d'elegir -la tenc aquí escrita, aquesta carta- el que s'havia d'elegir era el representant del Partit Popular en el Tribunal Superior de Justícia de Balears i que el PSOE ja tenia el seu, per escàndol del Parlament, per escàndol del Col·legi de Missers, de l'Associació de Juristes i de les tres associacions de magistrats que funcionen a l'Estat espanyol.

També a nivell parlamentari -i em perdonin el protagonisme de la qüestió- aquesta ridícula creuada que es va muntar amb el seu govern contra el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, això de voler dissoldre una minoria empipadora i tota aquesta parafernàlia per acabar la Mesa del Parlament, no precisament amb majoria d'Esquerra Unida, dient que tot havia estat correcte, i perquè el propi Sr. Soler en aquest parlament, en aquest plenari, reconegués que ell havia aconsellat el Sr. Balanzat ajudar Esquerra Unida a tenir grup parlamentari. Em semblen també coses d'un pèssim estil.

Hi ha el tema de la publicitat institucional. Nosaltres no estam contra la publicitat institucional; hi ha moltes coses a fer en els mitjans de comunicació per part d'un govern, però no aquest *autobombo* ridícul de "Ho tenim tot" i "Som tots", i no sé què contenen amb aquesta campanya, que encara no he entès malgrat ja els demanaré sobre aquesta qüestió. Facin campanya de publicitat sobre el tema del maltractament de les dones, que tant els preocupa, sobre el tema de la infància, sobre el tema de la tolerància interracial, sobre els temes de salut, de violència a l'esport... Mira si n'hi ha, de temes per fer campanya mediàtica!; estalvi d'aigua, temes mediambientals..., però no facin *autobombo*, no es gastin els meus doblers i els de tots els ciutadans en fer-se *autobombo* com a govern.

El fracàs del diàleg social és un tema important amb el qual vostè es va presentar com a una figura nova en aquest parlament, el diàleg social.

I un tema, per acabar, important també per nosaltres, el tema dels consells insulars i les relacions institucionals. Aquí tenim uns consells insulars relegats a una posició intolerablement secundària dins l'autonomia de les Illes Balears; administren un 2% del que seria la despesa autonòmica, un 2% entre tots tres, i un 98% el Govern de la Comunitat Autònoma. Vostès, efectivament, han fet uns traspassos de competències; s'obliden d'alguna, alguna la traspassen ja al final de la legislatura, malgrat que compleixin tècnicament el programa, però s'han de passar moltes més competències als consells insulars, carreteres, un munt de qüestions, i nosaltres reclamam un principi de subsidiarietat en el repartiment de les competències a nivell de comunitat autònoma. Però el que està clar és que en aquesta legislatura, que per exemple se'ls ha negat la revisió del finançament de les competències, a unes institucions que no tenen capacitat de maniobra financera, així com estan estructurades, que no es beneficien de la millora del finançament de la Comunitat Autònoma derivada del nou sistema de finançament, jo crec que aquí hi ha un pèssim estil en el diàleg institucions i una pèssima manera d'entendre com s'ha d'articular políticament la Comunitat Autònoma.

I respecte al tema de la defensa dels interessos generals de les Illes Balears, un parell de notes, també. Jo crec que ningú no pot posar en dubte que Esquerra Unida fa, aquí i a tot l'Estat espanyol, un discurs solidari. Per tant, nosaltres pensam que una comunitat amb una renda tan alta com aquesta ha de fer una transferència de renda a la resta de l'Estat per un principi de solidaritat, però la solidaritat no es pot manifestar amb la infradotació de serveis bàsics com és l'educació o com és la sanitat, o la infradotació de determinades infraestructures, perquè això repercuteix precisament sobre les classes populars de la nostra pròpia comunitat autònoma; això no és una manera correcta de fer solidaritat i és la situació que hem patit aquí històricament. Per tant, nosaltres som, des del nostre punt de vista, una comunitat maltractada i necessitaria una defensa enèrgica dels seus interessos, defensa a nivell de major autogovern. Miri, Sr. Matas, en els fulletons, que engani la gent, ja em sap greu, però a la Cambra no; a la Cambra, no li pot dir en el seu discurs que tenim una reforma estatutària en marxa que ens equipara a les autonomies del 151. I què és aquest doi, ara mateix?, què és aquest doi? I què ha passat amb totes les esmenes que varen presentar PSM, UM, Els Verds, Esquerra Unida i que s'han carregat entre vostès i el Partit Socialista? Què demanàvem, allà?, demanàvem coses que, efectivament, a nivell competencial i institucional ens equiparaven a les del 151. Vostè ens du *al paso de la oca* juntament amb les autonomies més endarrerides del 143, i això és una constatació i és així i no ha de vendre motos a la gent.

En el tema del conveni de carreteres i sanitat, efectivament es donen passes per arreglar un greuge històric, per arreglar un greuge històric, no posam cap *pica en Flandes*, i si efectivament arreglam un greuge a mi m'agradaria que explicàs per què cofinançam l'hospital d'Inca; per què si l'Insalud fa ara aquí el que ha fet a la resta del territori Insalud nosaltres hem de posar els nostres doblers, per què?, i m'agradaria -malgrat que, en fi, del que em digui aquí ho posaré entre parèntesi- saber què passa amb el manteniment de l'hospital d'Inca: anirà incorporat quan hi hagi el traspass de transferències en el cos de la competència?, o no està clar aquest tema?

El tema del règim especial. Bé, d'això hi hauria per estar mitja hora parlant, però vostè no pot pujar a aquesta tribuna avui matí i dir que això és una llei fantàstica, que garanteix la compensació dels costos d'insularitat, perquè, clar, tot el que ha caigut d'aquesta llei, que és pràcticament el 80% d'aquesta llei, què era, llavors?, pallà?, demagògia, com diu un altre portaveu? Aquí ha caigut, efectivament, una part que era demagògia pura i dura, molta de la part fiscal, però han caigut els descomptes de mercaderies, que estan en globus; vostè, com que li agraden els globus, ens parla dels descomptes de mercaderies que tendran els pagesos, però això no està enlloc, encara. Ha caigut el fons d'insularitat. Han caigut totes les mesures fiscals; nosaltres estàvem per mantenir-ne algunes, no posar totes les que vostès plantejaven en principi però deixar-ne algunes; totes han caigut; han hagut de canviar el nom a la llei, perquè es deia REFE i s'ha hagut de quedar en REP. I allò de demanar que les inversions a les Illes Balears fossin equivalents a la mitja de l'Estat ha caigut, també; i el 50% del descompte entre illes, han caigut moltes coses i vostè no pot arribar aquí amb tota aquesta derrota sobre l'esquena i dir que no passa res i *pelillos a la mar*. Quan mentia?, avui mati o quan defensava que aquella llei era el que realment necessitàvem? Quan estava mentint, Sr. Matas? Això és el problema.

Les inversions de l'Estat, efectivament, bé, es plantegen problemes perquè després no es liquida, efectivament, el que es pressuposta. La situació de la Justícia. Amb el trànsit aeri estam absolutament a la defensiva, no tenc temps per entrar-hi. Preus de carburants, etc., etc.

Hi ha un fracàs també en la seva gestió en un altre eix que nosaltres consideram fonamental: la correcció del model de desenvolupament. Totes les alarmes estan enceses, Sr. Matas, totes; podem agafar la variable que vostè vulgui, per exemple una que, a vostè, li entusiasma, en lloc d'alarmar-lo: 11% més de turistes d'un any per l'altre. Fantàstic. Quan el començarà a preocupar, això, Sr. Matas?, d'aquí a un any, d'aquí a dos, d'aquí a tres...? Nosaltres ja ho consideram una dada preocupant. Els habitatges en sòl rústic; l'increment i la presència d'aquest habitatge; la densitat de població; el que hi ha en el planejament municipal; el consum d'energia elèctrica s'ha incrementat un 70% en deu anys; el nombre de passatgers als aeroports; l'increment de la producció de residus; el desequilibri sectorial, lligat també a aquests costos d'insularitat que no s'arribaran a compensar i per això ens preocupen particularment. I que efectivament avui deia un cronista periodístic que cada vegada que vostè anomena l'agricultura, l'agricultura retrocedeix en el PIB i, efectivament, aquí estam en una terciarització imparable de l'economia. El tema de l'aigua, increment del consum; carreteres desbordades... Jo, en fi, és realment espectacular la quantitat de coses que es poden esmentar en aquest nivell.

Aquí tenc també un parell de retalls de premsa: "Començam a estar saturats de turistes els mesos d'estiu"; qui diu això?, el president d'Aviba!, de les agències de viatges, el darrer que ho havia de dir, i ja ho diu, i ja ho diu. Clar, aquí hi ha una pressió enorme dels doblers negres, en aquest moment; això és més important que la davallada dels tipus d'interès: "*En Baleares se construye a un ritmo que supera en un 85% al habitual*". "*La inversión extranjera en Baleares se triplica*", etc., etc.

Totes les alarmes estan enceses i vostè, què fa?, què ens planteja, davant aquesta situació? Tres coses: una moratòria turística que és bàsicament inútil, Sr. Matas, bàsicament inútil. Vostè, en el debat de l'any 96 ja ens ho va dir, perquè va dir: "Mirau, l'any 64 cada dos dies s'inaugurava un hotel a les Illes; enguany -l'any 96- ens sobren els dits d'una mà per comptar els nous hotels inaugurats i tots amb una reducció equivalent de places". Vostè ens estava descrivint com una realitat de fet allò que ara ens presenta com una mesura revolucionària del seu govern. La mateixa federació hotelera diu que és insuficient. Les Directrius d'Ordenació Territorial, si les ha llegides, -que tampoc no és que valguin massa la pena, però vaja, qualque cosa bona tenen- diuen que la reducció de les places turístiques ha de ser de tres per una nova. Vostès és d'una per una i, en tot cas, de dues noves per una que desapareix, és a dir, que no creuen ni vostès mateixos les Directrius d'Ordenació Territorial.

Segona gran mesura que vostès plantegen: la Llei del sòl rústic. La Llei del sòl rústic és la llei de la urbanització del sòl rústic: "*Las peticiones para parcelar suelo rústico permitirán construir más de 400 casas*", en forma de parcel·lacions, és a dir, el sòl rústic ja no és que l'estiguem deteriorant gota a gota, és que ho feim ja en sèrie. Això és la Llei del sòl rústic; això no és contra la Llei del sòl rústic, això està permès per la Llei del sòl rústic.

I després, naturalment, hi ha el tema de la moratòria, de les desclassificacions, etc., que ja hem vist el que vostè ha arribat a donar de si: negociar amb alguns propietaris reducció de places, i allà on tanmateix la demanda no convidava el creixement, no permetia el creixement, desclassificar i pagar aquestes desclassificacions.

És a dir, res. Amb aquestes tres mesures vostè no atura absolutament res, ni de consum d'aigua, ni de consum d'energia, ni de consum de territori, ni de consum de res, no atura res, Sr. Matas. O s'inventa una altra cosa o hem de concloure que no atura absolutament res. I mentrestant, naturalment, i no tenc temps d'entrar-hi, el tema de residus és una calamitat, el tema de l'aigua no està solucionat, Sr. Matas; el tema dels espais naturals està mal gestionat, tenen un pla de carreteres absolutament desenvolupista i un transport públic, ja se sap, sense pla, amb uns projectes de ferrocarrils que ja varen ser objecte d'una interpel·lació fa una setmana en aquest parlament, que vénen i pugem i entrem i surtem, perquè tanmateix no hi ha un pla, tampoc, per a això, ni hi ha un finançament clar per a això: "*Un estudio del Govern revela que hay autobuses de hasta 30 años en líneas regulares*"; el transport públic és el parent pobre de la seva política.

Amb això, Sr. Matas, vostè ho pot dir tantes vegades com vulgui, no corregirà mai el model de desenvolupament; ni amb seny ni sense seny; ni amb prudència ni sense prudència; ni més prest ni més tard; simplement no el corregeix, amb les polítiques que vostè practica i les polítiques que vostè proposa.

I fracàs, per últim, en política social. Miri, això dels 16.000 aturats, Sr. Matas, és que no és cert. Les xifres de l'Inem no són xifres ajustades a la realitat, fa cinc o sis anys i tothom ho sap, a l'Estat espanyol, tothom ho sap: l'Inem ja no serveix com a registre i hem d'anar a l'enquesta de població activa, que potser també s'ha de corregir, però donar les xifres de l'Inem, una entitat en plena voladura territorial i funcional, com a xifres certes, això no és de rebut. Podria dir també el tema que aquí exportam atur en la mesura que vénen de 20 a 25 mil temporers, però, per acabar ràpid, jo li reconec, perquè és així, que aquí hi ha unes xifres d'atur significativament més baixes que les de l'Estat, jo crec que a un nivell del que seria la mitjana de la Unió Europea, al voltant, com a mitja, tenint en compte l'estacionalitat, del 10%.

Per tant, PIB que creix molt ràpidament, atur, lògicament, que recula... Què és el primer que comença a sonar malament? Idò el fet que quan examinem els índex de pobresa no és que n'hi hagi que tinguin més pobres, com deia vostè, Sr. Matas, és que també n'hi ha moltes que en tenen manco, és a dir, no estam al capdavant, estam enmig en índex de pobresa; és a dir, que amb menys atur i amb un producte interior brut que creix ràpidament, tenim un índex de pobresa mitjà. Això ja és una cosa que comença a preocupar, i els altres índexs, universitaris, educatius, de salaris mitjos, de pensions, etc., són baixos; la incidència de drogodependència és alta, incidència de la sida, alta. Tot això, per què, tot això per què?, perquè tenim una estructura productiva basada en el monocultiu turístic, mà d'obra poc qualificada, precarietat en la col·locació, forta incidència de l'economia submergida, economia estacional, costos d'insularitat que marquen el declivi de l'agricultura i de la indústria, aquesta és la nostra realitat, complexa, realitat que vivim i que patim. I què fa el Govern davant això?, dues coses hauria de fer: pla d'ocupació, un avortament del seu govern, el Pla d'ocupació es va signar l'any 96, el diàleg social s'ha trencat, els instruments organitzatius, com servei econòmic i social i el servei d'ocupació no es creen, les ajudes de les empreses no van vinculades a la creació d'ocupació, no van vinculades a la creació d'ocupació, són subvencions a les empreses, hi ha incompliment en els fixos discontinus, serveis socials mal planificats, serveis socials orgànicament desorganitzats en el si del seu propi govern, definició de les competències de les diferents administracions mal fetes, inconcretes, i quant als recursos on ens hem de banyar, com la *xequera*, vostès no donen la nota ni en broma, Sr. Matas, no donen la nota -i acab tot d'una, Sr. President- ni en broma.

Per exemple, finançament que és entre diverses institucions de la xarxa de drogodependències, vostès destinen el 0'07% del seu pressupost; el Consell Insular de Mallorca, un 1'09, l'Ajuntament de Palma, un 0'4, vostès el 0'07.

Xarxa d'atenció a persones en situació d'exclusió. Vostès el 0'06, el Consell Insular el 0'46, Ajuntament de Palma, 0'49.

En el tema de serveis socials globalment, el pressupost del 98, si llevam l'Ibas i si llevam les aportacions de l'Estat no arriba a l'1% de l'esforç pressupostari, Sr. Matas.

Inversió en drogues insuficient, inversió en habitatge insuficient, inversió en el tema de la sida insuficient, el tema de la dona, estic content que el preocupi, però m'agradaria que creàs cases d'acollida, a part de preocupar-se, per exemple, és una bona iniciativa.

En definitiva, i per acabar, i atès que ja tenc el semàfor encès, vull dir el següent: des del nostre punt de vista, Sr. Matas, vostè representa un discurs que ja està esgotat, perquè no és capaç, precisament, de sortir del camí del precipici al qual vostè encertadament al·ludia, vostè no té ni voluntat ni capacitat política per sortir d'aquest camí, vostè no sap oferir noves solucions que vagin a solucionar els problemes que hem plantejat. Jo esper que les eleccions del 99 plantegin un horitzó de canvi en aquest sentit, com serà aquest horitzó de canvi, no se sap molt bé, vostè no té davant una oposició homogènia, no té només un partit davant, en té molts, però la veritat és que a mi no em preocupa massa això, aquest horitzó de canvi si es produeix, serà el que els electors decideixin, ells sabran, els dosificaran el seu suport entre els diferents partits i, per tant, dosificaran la línia política d'aquesta nova etapa. En qualsevol cas, nosaltres procurarem, en aquest nova etapa, tenir un paper protagonista, precisament per assegurar en la mesura del possible aquestes quatre línies que he dit abans: defensa del nostre autogovern, defensa dels interessos de la nostra comunitat, cohesió social, superació de les sagnants desigualtats socials que caracteritzen el model, model econòmicament i territorialment sostenible per a la nostra comunitat i moralització de la nostra vida política.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica. Vol prendre la paraula, Sr. President. Té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

En primer lloc, agrair al Sr. Grosske la seva intervenció, agrair-li naturalment els seus desitjos que em millori, moltíssimes gràcies, sé que són sincers. L'únic que li deman és que si m'oblid de contestar qualque cosa puntual, no cregui que és que li don la raó, perquè vostè ha dit moltes coses que jo crec que són incertes, i és que tal vegada m'oblid, vostè ja s'encarregarà de recordar-m'ho.

Miri, vostè reconeix i diu que hem fet coses, que hem dut endavant la nostra acció de govern, jo crec que això és evident, vostè ho reconeix, però clar, diu vostè que això ho feim perquè tenim doblers, vull dir, ja hi tornam a ser. No, miri, jo crec que som aquí per discutir això, per discutir amb els doblers que tenim, que intentam que siguin els mínims possible i sobretot intentam administrar-los amb cura, perquè són doblers dels ciutadans, doncs intentar, efectivament, resoldre els problemes que tenim en aquestes illes i el resultat és el que ens ha de dir que efectivament ho hem fet bé o ho hem fet malament, i això és el que discutim, per tant jo li agraeisc la possibilitat, efectivament, de discutir aquest debat polític i ideològic.

Respecte del que vostè ha establert aquí com a quatre reptes essencials, orientació del nou model, igualtat, defensa d'interessos i moralització. Miri, jo, sense cap dubte, li puc reconèixer que hi ha coses que no hem estat capaços encara de fer, vull dir, i jo no som *superman*, i nosaltres feim el que podem, intentam resoldre els problemes, però naturalment hi ha coses que encara no hem aconseguit resoldre. És cert que, efectivament, hem aprovat la Llei d'incompatibilitats, però no hi ha encara el règim del reglament d'incompatibilitats, hi ha altres institucions on ni tan sols hi ha llei d'incompatibilitat ni cap tipus d'incompatibilitat, però bé, jo crec que l'important és que treim el règim.

I és ver que hem intentat aprovar la Sindicatura de Comptes, jo tenc esperança que encara l'aprovarem, jo crec que és bo, i que és necessari que s'aprovi la Sindicatura de Comptes i la de Greuges, i la nostra voluntat hi serà, fins ara, efectivament, no ha pogut ser, però jo crec que, sobretot, la de Comptes, sobretot si hi ha esperit de col•laboració, serà possible.

No estic d'acord amb el de les transferències als consells insulars, jo li he de recordar que nosaltres aplicam el nostre programa electoral, clar, el programa electoral és el que els ciutadans han volgut que s'apliqui, perquè clar, si els ciutadans voten un programa electoral, és per aplicar aquell programa electoral, no per aplicar el seu, jo crec que vostè ho ha de comprendre, el nostre establia uns compromisos en les transferències, i és el que nosaltres feim i complint, i passarem comptes al final i haurem de dir, miri, nosaltres els vàrem prometre això, i això és el que hem complit, vàrem prometre aquestes transferències en ordenació turística, en menors, en transport terrestre, en cambres agràries, en artesania, en agricultura, i això és el que hem fet, i per això, sense cap dubte, passarem comptes.

I és cert que l'agència d'ocupació se'ns ha endarrerit i que és un compromís del pacte de l'ocupació, i jo crec que l'agència d'ocupació s'ha de fer, però li explicaré per què s'ha endarrerit, perquè té una raó. Nosaltres teníem, en primer lloc, l'objectiu de fer el tribunal d'arbitratge, era el primer objectiu, se'n deu recordar, després el següent era l'agència d'ocupació o de col•locació, m'és igual, eh?, el tribunal d'arbitratge l'hem posat en marxa, funciona, jo crec que a gust de tothom, el tribunal d'arbitratge, perquè s'entengui, és un tribunal que el Govern ha constituït perquè les parts, empresaris i treballadors, es posin d'acord sense haver d'anar a plets, i funciona; i l'agència de col•locació s'ha de fer amb voluntat que sigui efectiva, perquè si no, no val la pena fer-la, i per què l'hem endarrerida?, no tan sols l'hem endarrerida conscientment, sinó que hi ha molts de representants dels treballadors que coincideixen en l'oportunitat d'endarrerir aquesta agència, per què?, doncs miri, perquè si nosaltres feim l'agència de col•locació, abans de rebre totes les transferències de l'Inem pot passar que facem malbé els doblers dels ciutadans, perquè estarem invertint doblers constituint l'agència de col•locació, després rebem pràcticament la mateixa funció, i els ciutadans ja estan escalivats d'haver de repetir sempre les mateixes funcions administratives a cada administració, necessiten simplificació i necessiten facilitat; aleshores, si nosaltres no esperam a la transferència de l'Inem i cream l'agència de col•locació, pot passar tal vegada que dupliquem el servei. Crec que la prudència ens aconsella, malgrat haguem d'esperar una miqueta més, esperar a rebre les competències de l'Inem, amb les competències de l'Inem totalment poder crear aquesta agència de col•locació. Però té raó quan diu vostè que no hem creat l'agència d'ocupació.

Però crec que no la té quan em parla de fixos discontinus, miri, nosaltres, amb els fixos discontinus tenim la mateixa sensibilitat, probablement, que té vostè mateix, els fixos discontinus són un element bàsic i essencial de la nostra estructura de feina, és cert, i nosaltres hem constituït la Mesa de diàleg social, i crec que és més important, hem aconseguit que la Llei de règim especial, que això vostè hauria de conèixer-ho, hem aconseguit que la Llei estableixi precisament l'obligatorietat que es prenguin mesures entre l'Administració de l'Estat, perquè clar, en tema de regulació de fixos discontinus té molt a dir l'Administració de l'Estat, no depèn absolutament només de nosaltres, aleshores crec que és per a dia, no sé si és per a demà, jo no me'n record, conseller?, dia 16, passat demà, per a dia 16, a Madrid, que està convocat a la Direcció General de Treball, crec que és, amb el secretari d'Estat, ja la primera reunió on intervenen les parts, per intentar donar compliment al que estableix la Llei, i efectivament, intentar trobar solucions.

Jo crec que hi hem d'anar per parts, però ja hi arribarem, és a dir, per què hi hem d'anar per parts?, hauríem de, primer, aconseguir que es respectassin els drets dels fixos discontinus, perquè en això nosaltres ens hi jugam moltíssim, però en segon lloc, que poguessin tenir els mateixos drets de contractació que tenen els treballadors que no són fixos discontinus, amb els incentius de formulació de contractes de feina que tenen els altres. Jo crec que això és una discriminació per la qual hem de lluitar i hem d'intentar corregir.

El Pla de salut mental està aprovat pel Consell de Govern, està, efectivament, en marxa, tots els altres plans sanitaris als quals vostè fa referència, també, i, el fet més important, amb doblers i amb mesures concretes que donen els seus resultats. Jo li vull tornar a recordar que una de les coses importants que hem aprovat, hem conveniat amb el Ministeri de Sanitat és la modificació, fer un nou hospital a Can Misses, per, precisament, atendre malalts d'aquest estil, o simplement, jo crec que el resultat de les mateixes malalties que tenen un resultat afortunadament, jo crec que de tendència favorable, i alguna cosa deuen voler dir les polítiques que s'intenten fer, que tampoc, per una altra part, no poden ser mai responsabilitat d'una sola administració, perquè necessitem participar-hi tots.

El Pla de transports i el Pla de carreteres, jo crec que és evident que nosaltres hem fet i feim un esforç, precisament nosaltres som els que farem, com explicava ahir, les inversions necessàries per renovar la flota de transport, subvencionant els empresaris, les noves estacions d'autobusos, som els que hem invertit 6.000 milions de pessetes en el tren, i som els que ara posam en marxa l'ampliació de la línia de tren fins a sa Pobla, Alcúdia, i estudiam les altres; però, vull dir, jo tampoc no vull fer promeses fora del que són fets i realitat, fins aquí hem arribat, això és el que hem complert i aquest és el nostre propòsit.

I clar, per a nosaltres sí que el balanç del que vàrem prometre, dels nostres deures, que crec que és el que ens dona credibilitat, quan arribam al final de la legislatura, efectivament, podem parlar d'aquests deures i podem parlar de les coses que hem complert, que crec que són majoria. Efectivament, amb coses que encara estan per resoldre, però són majoria. Clar, la prova és que vostè, pràcticament no em xerra de sanitat, pràcticament no em xerra de l'educació o no m'ha xerrat de l'educació, és a dir, clar, qüestions tan importants com aquestes, vull dir, jo crec que vol dir que van ben, vull dir que vostè reconeix que s'han fet una sèrie de coses que no estan mal fetes.

Li diré una cosa en general en el tema urbanístic. I li vull demanar excuses. M'explicaré. Miri, en el tema urbanístic, vostè sí té raó en una cosa, és a dir, que nosaltres duim des que hem començat la legislatura, i així està al nostre programa electoral, avançant quin era el nostre propòsit, quina era la nostra feina i quina era la nostra obligació, i efectivament a les Directrius d'Ordenació del Territori, em sap greu dir-li que sí ho he llegit i que esper que vostè també hagi llegit, clar, molt abans d'aquest mes d'agost, i com vostè ha recordat, crec que en el debat de l'estat anterior i crec que fins i tot en el meu discurs d'investidura i a qualche reunió de govern, nosaltres hem avançat sempre el que volíem fer, i efectivament, aquí, a l'avanç de Directrius, que té un avantatge, i és que és públic, que tothom ho ha vist, tothom el coneix, tothom ha pogut opinar, efectivament, ja s'estableix una mica quin és aquest procediment d'ordenació del territori, el que passa és que jo voldria demanar-li a vostè que tengués una miqueta de paciència, perquè el que no podem fer és que aquest debat, que serà un debat important el dia d'avui, el tenguí cinc vegades. Vostè amb això, voldria que em permetés que n'hi faci cinc cèntims, i no es preocupi,estic convençut que si queda vostè al seu escó, al llarg del dia d'avui, en xerrarem segurament que sobradament.

Però li record, es procedirà a realitzar les seccions d'especificacions de sòls urbanitzables i la seva requalificació com a sòl rústic que es considerin necessaris, d'acord amb els criteris anteriors, la requalificació es realitzarà mitjançant un procés de negociació en el qual han de participar propietaris, ajuntament i autoritat urbanística.

Per tant, efectivament, nosaltres tenim els objectius clars, nosaltres feim aquesta feina des de fa temps, i efectivament nosaltres, si tot va bé, i les coses surten com esperam, aquesta feina podrà acabar amb la llei que necessiten aquestes illes, d'ordenació d'aquest territori. Vostè em dirà, "bé, però és que això no atura res", escolti, sempre em diu el mateix, jo li deman que vostè em deixi fer feina, esperi que acabem amb la nostra feina, i, efectivament, després que la llei estigui aprovada, després que aquesta ordenació estigui aprovada, vostè podrà criticar o dir que efectivament ha quedat curta per a vostè.

I tampoc no tenc intenció de relegar ningú a no-res, pens discutir amb tothom, pens debatre amb tothom, duim el mateix horari que crec que ha de permetre participar tothom i, per tant, no tenc cap intenció de relegar ningú, sinó tot el contrari.

No és cert el de la terna de jutges i no tan sols no és cert, per si li queda algun dubte, que la voluntat ha estat precisament, la d'intentar consensuar aquest tipus de qüestions, i hem fet i hem aprovat una reforma de l'Estatut d'Autonomia amb el 80% de vots d'aquesta cambra, que modifica el sistema d'elecció de la terna de jutges, i això ho hem fet nosaltres aquí, davant una majoria qualificada, l'aprovació d'aquesta terna. Per tant, jo crec que l'important és això.

Estic totalment d'acord amb el que diu de la solidaritat amb la resta de l'Estat, i que això no pot impedir garantir els serveis bàsics d'aquesta terra. Totalment d'acord.

Vostè diu que volem un major sostre competencial, però que anam a pas d'oca i ens hem quedat els més endarrerits del 143, tanta sort, tanta sort, hem estat la comunitat autònoma a tot l'Estat espanyol que més transferències ha rebut d'1 a 5, d'1 a 5, i de les del 143 hem estat la primera en rebre la transferència en educació. Clar, i això és un fet objectiu, quan nosaltres vàrem començar ens trobàvem a una situació, avui, afortunadament, aquesta situació ha canviat.

Per què cofinançam l'hospital d'Inca? Molt fàcil, nosaltres, amb una inversió d'una 1.200 milions de pessetes que ho hem fet altres vegades, en aquesta cambra també, eh?, nosaltres vàrem avançar finançament al govern socialista per a tota la construcció del campus universitari, quan era el campus universitari competència del govern socialista; nosaltres, amb aquesta inversió de 1.250 milions de pessetes, en fermam i n'aconseguim 20.000; 1.250 damunt 20.000, però és que a més hi ha una qüestió molt important, aquests 1.250 milions de pessetes suposen un estalvi molt més important que els 1.250 milions de pessetes, per què?, perquè nosaltres hem aconseguit que els serveis deguts bàsicament del nostre complex hospitalari pugui ser transferit al que serà el servei públic de l'Insalud, tinguin possibilitats. Això a nosaltres ens representa un estalvi de cost molt important, per què?, doncs perquè els concerts que nosaltres tenim signats amb l'Insalud, mai no ens cobreixen el cost dels llits hospitalaris, ben al contrari, hi perdem una doblerada, no d'ara, l'hem perduda sempre. Aleshores, si nosaltres perdem una part de concert, que no tota, una part de concert, però no hem de prestar els serveis d'aquest concert perquè els passa a prestar l'hospital públic, això ens suposa un estalvi que hem fet un gran negoci, crec, amb aquests 1.250 milions de pessetes. A mi m'agradaria que això li quedàs clar. I naturalment, res de tot això impedeix que nosaltres negociem les transferències de sanitat exigint totes les inversions que creim que hem de menester.

I no em pot dir que en el règim especial han caigut, efectivament, és que és el més important, jo comprenc que si vostè, clar, diu que han caigut les mercaderies, és lògic que estigui intranquil, jo el puc tranquil·litzar, és a dir, no han caigut les mercaderies, el (...) a les mercaderies estableix, precisament, un article que garanteix que tendrem un règim de descomptes, el mateix que tenen les Illes Canàries en el transport de mercaderies, això efectivament és un fet molt important. A partir d'ara, per llei, s'haurà de fer un reglament, que se li ha posat termini, hi ha, crec que són, nou mesos de termini per fer aquest reglament, el mateix procés que es va fer a les Canàries; però és que la llei té un afegit que és molt important, diu que cada any es pressupostaran de forma obligatòria, les subvencions a aquest transport de mercaderia, als pressuposts generals de l'Estat. Clar, el procés, insistesc, és el mateix que a les Illes Canàries, descompte de mercaderies, descompte de mercaderies per reglament, en el reglament s'han de potenciar aquells sectors que a nosaltres ens interessa potenciar, a Canàries potenciaven els plàtans, a nosaltres no ens interessarà potenciar el transport de plàtans, però tal vegada sí el de pinso, tal vegada sí el de sabates o tal vegada sí el de bijuteria, per exemple.

I, efectivament, és clar que queden coses fora del règim especial, naturalment, però és que abans no teníem res, abans no teníem res, i ara tenim tot un règim especial que reconeix aquesta insularitat i que compensa aquesta insularitat, i aquesta llei, a vostè, li podrà permetre, si vostè qualque dia té qualque àrea de govern, millorar o aspirar a millorar aquesta llei, perquè vostè ja tindrà les bases de la llei i la llei que reconeix aquesta compensació.

Jo li vaig dir ahir que efectivament creia que teníem una assignatura pendent, i és l'assignatura pendent d'Europa, ara hi ha una part molt important de les mesures que s'han de dedicar a compensar la insularitat que efectivament són mesures que necessiten l'aprovació del marc europeu, i a Canàries també li està passant el mateix, i miri que Canàries va entrar a la Unió Europea en unes condicions distintes, perquè nosaltres sempre hem estat de la Unió Europea i Canàries va negociar la seva incorporació a la Unió Europea de tu a tu, amb el que això representa, que aquesta força nosaltres no l'hem tenguda, però efectivament el resultat és que haurem de lluitar la batalla europea per intentar aconseguir una sèrie de compensacions de la insularitat que són bones.

El transport aeri, no és ver que estigui a l'aire, està totalment tancat.

Línies d'interès públic, que, per cert, avui matí deien que no s'havien aprovat, aprovades les línies interinsulars, i això és el que ens ha permès pujar del 10 al 33%, d'aquestes 7.100 pessetes que costava el bitllet, a 5.760, i que això garanteix precisament que es puguin cobrir les freqüències que nosaltres exigim, les quatre freqüències de connexió entre les illes menors, entre Menorca, Eivissa i Mallorca, que necessitam per tenir una cobertura del servei.

I vostè em diu que jo tenc una preocupació, no, no diu una preocupació, em diu que tenc una obsessió en l'increment de turistes, l'11%, em diu: "quan el començarà a preocupar, Sr. Matas, aquest increment de turistes?" Doncs miri, a mi em començaria a preocupar, i aquí li mostr un quadre que és molt significatiu, a mi em començarà a preocupar l'11% de turistes quan l'increment es produeixi en època punta, i ho repetesc, ho ha dit el conseller i ho hem dit tots, nosaltres hem arribat a l'època més alta de la temporada turística a uns límits on no podem créixer de forma quantitativa, no podem créixer en places turístiques, però, en canvi, quina és la realitat?, la realitat és la que jo li

mostr aquí, que l'increment que s'ha produït enguany més notable i amb molta diferència és el que ha vengut el mes de maig, el mes d'abril, el mes de juny, és el que ha vengut el mes de setembre i és el que ha vengut el mes d'octubre. Fins fa uns dies vostè sortia al carrer i veia molts de turistes, jo crec que el fet que el mes d'octubre, dia 15, 14 d'octubre, tinguem ocupacions importants, ocupacions superiors al 85%, i jo crec que això és important, nosaltres volem allargar la temporada turística. El que no podem fer és una cosa, el que és bo ho volem, el que és dolent no ho volem. Miri, per què tenim nosaltres aquests nivells salarials, aquestes figures de fixos discontinus que vostè defensa, que això s'hauria d'anar corregint?, per la nostra temporada turística molts de pics, perquè nosaltres hem tengut una temporada turística que ens condiciona, perquè hi ha gent que només pot fer feina sis mesos, tres mesos, i que hi ha sis mesos que ha d'estar a l'atur. Com quedam?, volem corregir això no?, idè escolti, si vostè vol que els treballadors tinguin feina tot l'any, hem d'aconseguir que venguin turistes tot l'any, no en necessitam més el mes d'agost, no es preocupi, estam d'acord, no en necessitam més, però sí que en necessitam més per ampliar la temporada, si efectivament volem corregir els altres desequilibris estructurals que tenim.

Aigua, carreteres. Miri, efectivament, les inversions en aigua, les inversions en carreteres, per resoldre aquests problemes s'han fet, es realitzen, clar, aigua pareix que només ara serà la dessaladora on s'està invertint. No, escolti, no, hi ha dessaladores a Eivissa i Formentera, hi ha molts de projectes de transvasaments en marxa, hi ha una política de depuració d'aigües que ha invertit mils de milions de pessetes, que fa que avui nosaltres siguem exemplars en tota Europa amb l'aigua que depuram i amb l'aigua el que tiram depurada a la mar. Vostè em diu, residus, una calamitat; bé, escolti, Déu ajut a qui la causa; no em miri, per l'amor de Déu!

Em diu que l'atur no és cert; és que això ja fa mal discutir, clar, l'atur no és cert i l'Inem no és cert, bé, jo clar, jo puc discutir amb vostè les dades d'atur que jo conec, que tenim, exactament igual que puc discutir amb vostè la feina que s'ha fet a través del pacte de l'ocupació i de les reunions de la Mesa de Diàleg Social del dia 2 d'octubre, del dia 11 de novembre, del dia 10 de desembre, del dia 22 de desembre, del dia 26 de gener, del dia 13 de juliol, del dia 30 de juliol, del dia 15 de setembre, del dia 23 de setembre, o, naturalment, puc discutir amb vostè les dades d'atur, clar, les que jo conec; efectivament, enguany hi ha un 6'4% més d'ocupats que no hi havia l'any passat en època alta. Vostè diu que no, que aquestes dades no són reals i que aquestes dades estan equivocades, exactament igual que diu que les ajudes a les empreses no creen llocs de feina. Escolti, això es torna desmuntar amb un fet objectiu: l'any 98, a les Illes Balears, hi ha 45.000 persones que fan feina que l'any 95 no feien feina; això és així, 45.000 persones que l'any 98 fan feina que a l'any 95 no feien feina, jo crec que les ajudes de modernització qualche cosa tendran a veure, podran ajudar probablement a crear aquests llocs de feina.

Em xerra del tema de la dona, pensi que nosaltres hem creat les oficines als jutjats per atendre, precisament, aquestes víctimes, que ho són, i que és, efectivament, la nostra responsabilitat, intentar solucionar; però, com li vaig dir ahir, crec que en aquesta qüestió fa falta qualche cosa més que la voluntat d'una de les administracions.

Exactament li vull recordar el tema de l'Ibas, tota la despesa que fa l'Ibas és la despesa d'aquest Govern, està dins aquest Govern exactament igual que una part important del que els consells insulars dediquen a drogues, són doblers que nosaltres transferim; és a dir, vostè no pot comptar ni dues vegades, ni mitja vegada la despesa que es fa en matèria de prevenció de drogaaddicció. Tant el que feim nosaltres directament, a través del Projecte Home, o a través del que feim directament a través d'aquests convenis que firmam de les campanyes que desenvolupam, sobretot de prevenció. A més de tot això hi ha un fons important de doblers que nosaltres donam als consells insulars perquè puguin gestionar aquesta política de prevenció; si vostè la compta allà com a percentatge, també l'hauria de comptar aquí, perquè l'important és que es faci i no qui ho faci, i amb això hi estarà d'acord.

I per acabar, em deixi simplement que li faci una referència al tema de la pobresa, en el qual també puc tenir la mateixa sensibilitat que vostè. És cert, aquests índexs de pobresa als quals vostè fa referència obeeixen a un estudi, efectivament, però crec que hem de ser capaços de valorar les coses d'una forma objectiva i, efectivament, és cert que existeix un camí, jo crec que dolent, preocupant, per a tota aquella gent que sofreix la marginació social, per a tots aquells col·lectius que no tenen les mateixes possibilitats per integrar-se dins la societat i per tenir dret a un lloc de feina com tenen tots els altres i una vida digna, com intentam tenir tots els altres. El que passa és que jo tampoc no crec que sigui positiu fer alarmisme en aquest aspecte. I un estudi, que no és un estudi, són dades estadístiques de cinema a Espanya, de l'Institut Nacional d'Estadística, respecta d'aquesta anàlisi de pobresa diu el següent: "*En general los últimos diez años han sido los más propicios a la reducción de la desigualdad dentro de cada comunidad. La evolución de las Islas Baleares, similar para gasto y para ingreso, merece un comentario especial, la desigualdad experimenta durante el primer período un elevado crecimiento que queda compensado por una disminución aun mayor en el segundo*". És a dir, el primer és cert que s'incrementa, la ratio de pobresa 73'80 amb el que és la despesa però en l'ingrés també, i molt més, de 80 a 95, això ho diu l'Institut Nacional d'Estadística. Exactament igual que diu -i això no és un consol i jo ho comprenc que no és un consol, el que passa és que hem de tenir una certa consciència de quines són les tendències que en aquest sentit mantenim, afortunadament, a les Illes Balears-, diu: "*Cuando analizamos la política desde la óptica de los ingresos -diu-Baleares, con una proporción de pobres inferior incluso a algunas de las regiones del nivel de pobreza mínimo*". Clar, vull dir, això són fets estadístics que jo crec que hem de conèixer, simplement per conèixer-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Torn de contrarèplica per part del portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, tema d'incompliments. Jo comprenc que vostè es troba malaltet, Sr. Matas, i s'ha de ser condescendent, però vostè no pot venir aquí, amb cara de bon al•lot, a dir si reglament d'incompatibilitats, jo el vaig prometre, però no hem estat capaços, no som *superman*; o s'ha de ser *superman* per fer un reglament d'incompatibilitats? Per fer un reglament d'incompatibilitats l'únic que s'ha de fer és tenir el coratge de tocar els interessos de qualcú que, tal vegada, es troba afectat pel règim d'incompatibilitat, i vostè evidentment no té, no sé si voluntat, o, en qualsevol cas, no té capacitat per tocar els interessos aquests, perquè, és com he dit abans, un president de govern molt feble a l'hora de complir els seus compromisos. I no pot venir amb cara de bon al•lot a dir, sí, sindicatura de comptes, no sé, tal vegada la duim; sindicatura de greuges; bé, però què és això? Vostè a la investidura diu: drem una proposta consensuada de sindicatura de comptes i de greuges. Idò la dugui; bé, ja no fa falta, és a dir, ja estam a les acaballes, Sr. Matas, ja suspens; però no pot venir així d'aquesta manera, no?

Transferències al consell. Jo li he recordat una cosa molt clara, que vostè s'ha oblidat d'una competència que estava al seu programa electoral, coordinació i protecció civil; i ve aquí i ni ho esmenta i em torna a dir: jo només estic obligat pel meu programa. Bé, és que hem fet els deures i ens hem llegit el seu programa, no sé si vostè s'ho ha llegit, i s'ha oblidat d'aquesta competència.

Agència d'ocupació. Miri, totes les reivindicacions fetes pels sindicats són que hi hagi una agència d'ocupació. Li acabam de presentar, un dels sindicats majoritaris inclou l'agència d'ocupació.

Fixos discontinus. Està involucrada l'Administració de l'Estat, però llavors no pot venir aquí l'any 96 a dir: és un compromís ferm d'aquest govern, etc., perquè qualque ingenu, jo mateix, m'ho puc creure, aquí hi ha gent ingènua, gent tendra que es creu les coses.

Tots els plans sanitaris que vostè esmenta estan aprovats. Home, però per l'amor de Déu! Li he esmentat efectivament el de salut, el de drogues i el de la Sida que, efectivament, estan aprovats pel Consell de Govern, però li he dit que faltava el més gros de tots, el pla de salut que els emmarca; i vostè torna a sortir aquí i en lloc de donar-me una explicació, presentar-me una excusa, un perdó, diu: vostè, tots els que m'ha esmentat estan aprovats. Jo crec que el *Diari de Sessions* ho aguanta tot, però no s'ha d'abusar tampoc.

Miri, la veritat és que dels onze temes, i han estat els onze més grossos, si ens haguéssim posat a filar prim n'haguessin sortit més; dels onze incompliments greus de compromisos solemnes adquirits davant els parlamentaris i dels ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma, vostè no sap donar raó d'absolutament cap. Hi ha un parlamentari del seu grup, bastant més cruel que jo, que el va comparar amb un venedor del Corte Inglés. Bé, almanco, quan tu compres al Corte Inglés hi ha un cert certificat de garantia; quan a vostès li compren els paquets, de vegades vas a ca teva, obres el paquet i només hi ha retalls de diari, això és la diferència fonamental entre una qüestió i l'altra.

Sanitat i educació, és ver que no n'hi he parlat; em donin més temps i jo li jur que n'hi parlaré; jo he fet una intervenció nerviosa, m'ho han dit els meus diputats, perquè no tenc temps. Efectivament, m'hagués agradat molt parlar d'educació, d'aquestes promeses que també, a través dels diaris, s'han fet: reducció de jornada als 58 anys; jornada continuada; totes aquestes qüestions després no es reflecteixen en la normativa. El tema de com està organitzada la pròpia conselleria, el papers dels directors generals d'Eivissa i Menorca, que estan per allà i per tot s'ha de venir a Mallorca igualment. Aquesta: *en educación se multiplican por cinco los altos cargos*; ja ens agradaria parlar d'aquesta qüestió. Això de què a la gratuïtat de preescolar, un tema importantíssim, a la pràctica tots els pares d'alumnes d'aquests preescolars de cinc anys que en aquests moments estan concertats, qui més qui manco paga una factura envoltant les 15.000 pessetes *por dimes y diretes*. Quin control tenen vostès sobre aquesta qüestió? Perquè, clar, el pare que fa de pagador no té aquesta sensació exacta, té la sensació de pagar menys que abans, però tampoc d'una gratuïtat absoluta. O les comissions de serveis en educació, sense convocatòria prèvia. Efectivament, ens hagués agradat parlar de tot això; de sanitat del pla de salut, com ja he dit, però també de la necessitat de planificar una vegada més, com en el tema del transport, com en el tema del ferrocarril, com en tot; planificar el tema dels nostres recursos sanitaris, el paper de l'atenció primària, la xarxa hospitalària, les funcions del Gran Hospital; per què no hi ha el Consell de Salut de Serbasa?

Temes de prevenció. Nosaltres ja li hem plantejat dues coses aquí, a nivell parlamentari, que després ens han hagut de donar la raó: el fet de recomanar a les embarassades el test de la Sida i el tema de la vacunació del tema de l'*hemophilus influenzae*. Ens han hagut de donar la raó perquè després altres instàncies, el Consell Intersectorial de Salut, per exemple, han dit que això s'havia de fer, poc després de nosaltres plantejar-ho, i quan nosaltres ho plantejàvem *nasti de nasti*. Bé, prevenció d'hepatitis B a nivell neonatal, un altre plantejament que no té resposta, esperarem supòs que les instàncies superiors així ho diguin. I el tema de la Sida, que ja ho hem esmentat.

Vostè em diu, i ara ja he perdut els apunts em sembla, no, tanta sort que les he recuperat, vostè em diu, per exemple, que el tema del Tribunal Superior de Justícia no és ver. Bé, aquí està la carta. Vostè diu: volem negociar el tema del Tribunal Superior de Justícia. Doncs miri, miri el que vostè m'escrivi el 24 d'octubre del 97: allò que no vull fer, ni faré, és negociar en nom dels representats proposats pel PP, i no en nom dels representats proposats per l'esquerra. M'heu d'acceptar que si està malament que hi hagi una persona proposada pel PP, està malament que hi hagi una persona proposada pel PSOE (...) representant del PSOE continuarà el seu mandat sense problema. És a dir, el Sr. Gayà era representant del PSOE, això també es va dir per part de la portaveu del grup parlamentari a la premsa, el Sr. Gayà era el representant del PSOE i vostès tenien el seu representant, i que com que qui se jubilava era el seu representant, llavors volien carta lliure per posar el seu representant. Això no són coses que siguin de rebut, Sr. Matas.

Règim especial. Vostè em diu: el règim especial recull que hi ha d'haver al pressupost una partida per als descomptes de mercaderies. Sí, cert, però quina partida, per quines mercaderies? Tot això és un globus enorme, no tenim cap garantia de res. La paraula que precisament no es pot emprar en el tema de règim especial és la paraula garantia. Què és el que es demanava, què demanava vostè en aquest tema? 20% de descompte en tot el transport de mercaderies Mallorca-península; 25% en el transport de mercaderies Menorca-Eivissa-península. Això són garanties, això són faves comptades. I això és el que li ha caigut a vostè de la senalla i no em vol reconèixer que això sigui un perjudici per a la nostra Comunitat Autònoma. I em sembla extraordinàriament trist i jo li torn a repetir la qüestió que li plantejava abans: quan menteix, quan diu que aquest règim especial satisfà la compensació dels costos d'insularitat, o quan venia *urbi et orbe*, abans de les eleccions del 95, etc., que el règim econòmic especial que havien aprovat en aquesta cambra era el que necessitava les Illes Balears i el Partit Socialista era un traïdor perquè no el volia aprovar? Quan mentien, ara o abans, repetesca la pregunta?

El tema dels recursos de l'aigua, de l'energia, de les carreteres, de la producció de residus, això no té solució, Sr. Matas, si no hi ha una reconducció del mode de creixement; això és el que intentam alguns vanament explicar-li. Efectivament, es poden aplicar solucions puntuals: que manca aigua, una dessaladora; que manca energia, ja posarem un cable, un gasoducte, el que sigui; carreteres, farem autopistes si hi ha embussos, quan hi hagi embussos al final de l'autopista procurarem fer una circumval·lació fins a una altra autopista. Però això no és una solució, això són simplement els pegats del sac que es romp, perquè el que s'ha de fer és limitar el creixement quantitatiu. I vostès, el que no m'ha contestat tampoc, i el que és important és que ni amb la llei del sòl rústic, ni amb aquesta política territorial que plantegen possibiliten una modificació a la baixa del creixement quantitatiu. I el tema de residus, Sr. Matas, miri que jo en el tema de residus amb el consell no em parl, no em par, ni els vot, bé, res; però vostès tenen la competència. Si jo legislàs, si jo governàs en aquesta Comunitat Autònoma aquí es faria recollida selectiva a totes les illes; aquí es faria compostatge; aquí es faria reciclatge; i aquí es farien un munt de coses que aquí no es fan. I vostès plantegen un doble discurs espantós, i resulta que a Eivissa és abocador en massa, que és una cosa infumable; i aquí, quan a Mallorca es parla d'abocador de matèria inerta, s'escandalitza: no, el modern és incineradora. I a Eivissa què? Abocador en massa. No tenen una política de residus que sigui condreta, Sr. Matas.

I en el tema de les directrius d'ordenació territorial, efectivament jo ja ho sabia, ja sé que ara no ho vol debatre amb jo i estic encantat que ho debati amb qui vulgui, però que les directrius d'ordenació territorial no diuen res que serveixi per a res en matèria de desclassificació d'urbanitzables jo ja ho sabia, em vaig assabentar quan les vaig llegir; que això de què ja en el marc dels plans territorials parcials negociarem amb els ajuntaments bla, bla, bla, que això no serveix per a res ja ho sabia. El que va passar en aquesta comunitat és que el mes d'agost vostè semblava que s'adonava que això no servia i que volia fer una altra cosa i va crear aquesta expectativa. *Pero lo consultó con el partido, como sentencia la prensa*, i s'ha acabat la història, i tornam a ser, efectivament, on érem, o sigui, amb res, amb una possibilitat que els plans territorials parcials es plantegin negociadament amb propietaris, ajuntaments i autoritat urbanística unes desclassificacions. Així no s'atura el consum del territori a les Illes Balears, així no aturam el consum del territori.

I quant al tema de les dades de l'atur i tota aquesta qüestió. Miri, digui, ja que a vostè li agrada dir coses, perquè el paper del *Diari de Sessions* ho aguanta tot, digui que és una dada més fiable quant a quantificació de l'atur l'Inem que l'enquesta de població activa; vengui aquí i ho digui. Jo dic que no, jo dic que no, que el registre de l'Inem no és una xifra vàlida, que juntament amb aquests 16.000 de l'atur registrat el propi Inem te facilita una altra xifra de tretze, que et diuen 13.000, que diu *demandantes de empleo no registrados*. Però que, a part, el que es maneja en Europa, el normal, és l'enquesta de població activa, que dona unes xifres notablement superiors a l'Inem. Fa sis anys les xifres d'Epa-Inem anaven pràcticament en paral·lel, hi ha hagut una bifurcació perquè l'Inem deixa de servir per registrar col·locació d'una manera solvent, i això ho sap tothom, Sr. Matas. Que vostès no donen ajudes vinculades a la col·locació m'ho conten en aquest conte de fades, caríssim supòs, que han repartit entre la gent, diu: *El plan*

procomercio y proindustria, dissenyat pel Govern balear per dinamitzar l'activitat econòmica d'aquests sectors, ha generat unes ajudes de més de 1.600 milions de pessetes; la qual cosa ha propiciat una inversió induïda de 17.000 milions de pessetes, inversió induïda 17.000 milions de pessetes. A més a més, segons els empresaris, s'ha creat o mantingut un total de 3.700 llocs de feina, creat o mantingut. És a dir, després de 17.000 milions de pessetes d'inversió induïda no em saben dir, ni tan sols en un fullet de propaganda, que s'han creat 40 col·locacions, perquè saben que no s'han creat.

I el que han de fer si volen soldar socialment aquesta Comunitat Autònoma és, efectivament, tenir un pla d'ocupació com tenen totes; tenir una mesa de negociació que funcioni; fer concertació amb els empresaris i amb els sindicats; crear el Consell Econòmic i Social; crear l'agència d'ocupació; posar més recursos en serveis socials, en lluita contra la drogodependència, en lluita contra l'exclusió, en el tema de l'habitatge gratar-se la butxaca, en una paraula, i fer política d'ocupació digna de tal nom, i així començarem a avançar en el tema de la cohesió social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquest torn d'intervencions, Sr. President té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Grosske, breument. Les transferències als consells insulars feim i hem fet les que ens hem compromès totes.

El pla de drogues, el pla de salut mental, el pla de la Sida ja es troben en aquest Parlament. El pla de salut entrarà en el novembre perquè necessitava abans la definició del mapa hospitalari, que és el que s'ha produït ara.

Vostè, com a partit, va impedir entre d'altres que poguéssim arribar l'acord per fer la sindicatura de comptes, que existia la voluntat. Jo simplement li dic que tornarem tenir la voluntat i si efectivament vostè no ens posa massa entrebancs, doncs, intentarem tenir la sindicatura de comptes i, si és possible, la de greuges.

Miri, per favor, no em canviï les dades de la gratuïtat de l'ensenyament; el que l'escola cobra a un pare quan hi ha gratuïtat de l'ensenyament serà el transport escolar i seran els menjadors, home, però faci el favor, el que nosaltres donam de forma gratuïta és l'ensenyament. L'ensenyament de les Illes Balears, miri, a més, li puc donar una dada que segur que li interessa: gràcies a aquesta mesura, que també nosaltres som l'única comunitat autònoma que ho tenim, a les Illes Balears 9.000 nins o nines es beneficiaran d'aquesta gratuïtat de l'ensenyament, des de tres a sis anys.

El descompte de mercaderies, jo comprenc que vostè tal vegada té un respecte lax pel que diu la llei, però és que aquest paper que vostè diu que ho diu és una llei de l'Estat, una llei de l'Estat que estableix aquest descompte de mercaderies, que s'ha de desenvolupar via reglamentària, exactament igual com s'ha fet per tot i com s'ha fet a Canàries.

Naturalment, de les directrius d'ordenació en xerrarem sense cap dubte i de l'ordenació en general.

Li vull dir que jo no li he dit si l'Inem o si l'Epa, escolti, sap que li dic, que hi ha 45.000 persones que l'any 98 fan feina que a l'any 95 no feien feina. Jo crec que això és una dada objectiva, que podem estar en desacord si els aturats són 16.000 o 17.000, bé, jo tal vegada no tenc la mateixa informació que vostè. Jo li don una dada objectiva. I aquests 45.000 llocs de feina més s'han creat, en part, gràcies a aquestes ajudes a les indústries, gràcies a les ajudes del Proindustria, perquè les empreses puguin modernitzar la seva maquinària; per poder ser, efectivament, més competitiu, poder vendre més i poder contractar més treballadors i perquè, efectivament, s'han produït ajudes al comerç, també per facilitar això; i s'han produït ajudes amb un exemple tan significatiu com és l'exemple de l'Objectiu 2 al Raiguer. L'Objectiu 2 que el Govern i la Unió Europea han duit al Raiguer, escolti, és que els mateixos sindicats de la comarca del Raiguer en són absolutament conscients que això ha produït una reactivació industrial, empresarial, econòmica òbvia. Els índexs de feina han pujat d'una forma molt important, la creació d'empreses ha pujat d'una forma molt important gràcies a aquest tipus d'ajudes. Vostè demani a tots els empresaris o comerciants que han rebut ajudes de l'Objectiu 2, per exemple, o del Proindustria a la comarca del Raiguer i vostè els diu que això no els ha servit per a res; escolti, aquesta ajuda els ha servit precisament per poder continuar creant llocs de feina.

Exactament igual que el darrer cas que em posa vostè de l'habitatge. Li puc tornar explicar, però precisament en l'habitatge és precisament una de les qüestions que en aquest moment més esforç hem fet. Tot d'una que l'Estat espanyol, tot d'una que Madrid ha aprovat el seu pla d'habitatge, nosaltres hem aprovat el nostre. I el nostre pla d'habitatge suposa un esforç molt important en doblers i en ajudes per adquirir habitatges. Li diré encara més concretament: 4.000 milions de pessetes. Aquests 4.000 milions de pessetes faran que es creïn o que es puguin adquirir, perquè hem posat els dos camins, obra nova o adquisició per a rehabilitació, el que és molt important sobretot als pobles petits, a les grans ciutats menys, però als pobles petits és important perquè el fet que un jove pugui comprar una casa del mateix poble, tengui una ajuda per comprar-la, després tengui una ajuda per rehabilitar-la important, això significa que té possibilitats de quedar al mateix poble. Cosa que en aquests moments no es produeix

així, perquè efectivament, com que tot s'encareix molt tenim aquest drama, tenim el drama que molts de joves no es poden quedar a viure als seus pobles perquè no poden comprar l'habitatge als seus pobles i han d'anar a viure a les grans ciutats o fora vila. Doncs miri, gràcies a aquests 4.000 milions que crearan aquests 11.000 habitatges amb aquests quatre anys, 4.000 milions que aportam nosaltres, el Govern balear a més del pla estatal, què aconseguim? Doncs miri, aconseguim que una persona de les Illes Balears, un ciutadà, pugui anar a comprar un pis d'aquests -xerram de pisos de 9, 10 milions de pessetes, crec que són 95.000 pessetes el metre quadrat-, doncs, un ciutadà pugui anar a comprar aquest pis i si té menys de 35 anys, perquè nosaltres consideram aquí joves als que tenen menys de 35 anys, tindrà una subvenció de fins a 2'5 milions de pessetes a fons perdut, això és un 25%, més o manco, del cost del pis. Però és que tindrà dues coses que també són importants: una, podrà demanar el préstec pel 100%, és a dir, no haurà de pagar entrada; i segona, que tindrà un 15% de subvenció dels interessos també, del cost dels interessos.

Bé, això són fets, són realitats, vostè no em pot dir que nosaltres no feim política de promoció d'habitatge. A més de tot això hi ha un llistat de pisos que s'han fet, de pisos que s'han venut, gent que els té, gent que els ha rebut; per tant, vostè no els pot dir que això no és així.

De totes maneres, m'agradaria acabar aquesta contrarèplica, Sr. Grosske, perquè jo crec que vostè té un problema, vostè ha de vendre aquí que tot és dolent, que tot és un desastre; vostè ha arribat a dir aquí: tots els llums estan encesos. Però, clar, jo crec que aquesta és una realitat que només veu vostè i hi ha, doncs, un conte que jo contava als meus fills, que els agradava molt, me'n record perfectament, de n'Andersen, que era *El emperador y el traje*, li explicaré en foraster. *El emperador y el traje*: i era un emperador que era molt estufat i aquest emperador tenia una il·lusió i sobretot sempre tenia una aspiració i volia fer ostentació dels vestits. Es gastava tots els seus doblers en vestits. Amb això que a aquest regne varen venir dos ensibornadors i aquests dos mentidors el que feien...

(rialles)

-no, no és vostè, no és vostè-, bé, li cont perquè em farà perdre el fill; o sigui, a l'emperador li agradava molt gastar els doblers en roba. I què feia l'emperador? Bé, doncs, comprava tota aquella roba que podia per lluir-la i perquè tothom el ves i perquè tots els seus súbdits el vessin. I aquests dos espavilats que varen venir al regne deien que feien vestits, però que eren vestits tan bons, tan bons, que els beneïts no els veien; només aquells que eren llests veien els vestits, perquè als beneïts aquests vestits els desapareixien com si no hi fossin. Amb això que aquest emperador se'n va i compra, naturalment, a aquests dos vius que havien vingut, el millor vestit que tenien. Aquells es presenten amb el vestit al rei, i clar, no hi havia res, no tenien res. Però el rei va pensar i va dir, home, si jo ara dic que no veig res serà que som més beneït que els altres, perquè ells deien que els beneïts eren els únics que el veien. I el rei es va posar a fer lloances, totes les que va poder, d'aquell vestit meravellós que li havien fet aquells dos, d'aquella cosa tan meravellosa que havien fet aquells dos. I clar, el rei va comprar el vestit i quan va tenir el vestit, el rei el va haver de lluir, i per lluir-lo se'n va anar a una desfílada, a la desfílada de la Festa Nacional de tot el regne, i allà es va posar el vestit, que naturalment no existia, i se'n va anar a desfilar. Tota la gent del regne que sabia que només els beneïts no veurien el vestit, seguien el corrent, "oh!, quin vestit més guapo!, oh!, què guapo que és tot això!, mira l'emperador quin vestit que s'ha fet!", però hi havia un nin petit, i el nin petit va dir: "oh, el rei va *desnudo*", i son pare diu: "*La voz de la inocencia*". I efectivament, el rei va haver de seguir despulpat com anava.

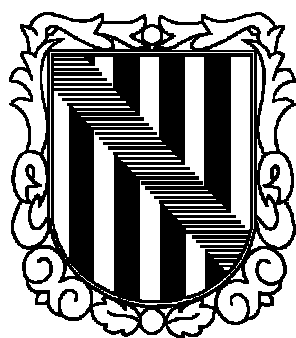
Per què li cont això?, li cont aquest conte perquè crec que aquesta és la seva realitat, l'únic que no veu la seva realitat és vostè. Jo crec que l'únic que té necessitat de veure aquesta realitat tan dramàtica, tan caòtica, que tots els llums s'encenen, que tot va malament, que aquí està tot ple d'incompliments, que la gent mor al carrer, que la gent està aquí protestant perquè ningú no té feina, perquè a casa seva ningú no pot sobreviure, aquesta situació tan dramàtica, que el Govern ho fa tot malament, el problema, igual que el rei, és que ni vostè no se la creu, perquè el CIS, el Centre d'Investigació, fa una enquesta a tots els ciutadans de les Illes Balears, i els demana: "vostè aprova la gestió del Govern balear?", i un 67% dels ciutadans diuen que aproven la gestió del Govern balear, això és normal, sobretot dins el Partit Popular, pens, però escolti, un 54% dels que són d'Esquerra Unida, mirau per on, també diuen que aproven la gestió del Govern balear. Per tant, qui no coneix ni tan sols la seva realitat és vostè.

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma